

andetseds har anført for, at det er rigtigt, at han under denne Forudsætning allerede nu faaer en Lov, der bestemmer, at og hvor denne Bane skal anlægges, ere for mig afgjørende. For mig staaer det klart, at Ministeren maa have en saadan Lov nu, naar han paa den billigste og hurtigste Maade skal gennemføre det omhandlede Jernbaneanlæg. Der vil der- ved være givet ham Leilighed til itide at træffe Dispositioner, som ikke kunne træffes med samme Held, dersom man udsætter til en senere Tid at tage denne Beslutning. — Jeg har altsaa, hvad denne Bane angaaer, ikke nogen Skygge af Tvivl om, at vi allerede nu bør tage Beslutning om den som i det Hele taget om de Baner, hvis Anlæg forestaaer først. Denne Grund er derimod vel ikke tilstede med Hensyn til de under c. og d. i Lovforslagets § 1 nævnte Baner, hvis Paabegyndelse er udsat til en senere Tid og formodentlig først vil finde Sted i 1871 og de paafølgende Aar. Men naar man først har besluttet at anlægge en Havn ved Esbjerg — og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at den er nødvendig —, saa troer jeg ikke, at det kan være tvivlsomt, hvilken Hovedretning disse Baner maae tage, idet de naturligen maa udmunde ved Esbjerg Havn, og jeg seer derfor ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved allerede nu at slaae ogsaa disse Baner fast. Dette har i andre Henseender stor Vigtighed for de paagjældende Egne. Det har saaledes Vigtighed for Udviklingen af deres Veinet. Veinet staaer til- visse i disse Egne Afskilligt tilbage; hvis et Lovforslag som det foreliggende bliver vedtaget, vil det imidlertid have tilfølge, at Veinet i en nær Fremtid vil blive udviklet der og ud- viklet med større Sikkerhed, idet man veed, hvor Jernbanen vil komme til at gaae, og man altsaa ogsaa kan bedømme, hvor Veiene maae anlægges for at frembringe den størst mulige Benyttelse af den. Der er intet Spørgs- maal om, at en bestemt Udsigt til i nær Fremtid at faae en Jernbane paa disse Ste- der vil frembringe et Opsving i og en livlig og driftig Fremmskriden af Forholdene der, som er meget ønskelig.

Jeg kan saaledes i det Hele slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger. Af de fore-

slaaede Baner berører naturligtvis den fra Nørresundby til Frederikshavn mine Inter- eser nærmest. Jeg er godt localiseret og nøie bekendt med Forholdene der, baade i den ene og den anden Retning. Jernbanevesenet i Vendsyssel har jo en ikke ganske lille Historie. Det er allerede en Række af Aar siden, at Baron Peto lod Vendsyssel undersøge og lod projectere en Jernbanelinie fra Nørresundby til Frederikshavn. Efterat hans Ingenieurer havde bereist og undersøgt Landet, vare de enige om, at den korteste, billigste og hensigts- mæssigste Vej for en Jernbane fra Nørre- sundby til Frederikshavn, gik mod Nordost fra Nørresundby til Søby og derfra til Frede- rikshavn. Det blev dengang af dem erklæret, at det ikke alene var et overordentligt billigt Terrain, men at det var saa billigt og saa beqvemt for et Jernbaneanlæg, som man i det Hele kunde tænke sig. Et Par Aar efter blev der af Ingenieurcorpset foretaget nye Under- søgelses med Hensyn til de projecterede Jern- baner i Thyland, og Vendsyssel blev da ogsaa bereist og undersøgt. Man tog dengang væ- sentligt Hensyn til, om det var muligt, for at gjøre Banen brugelig for en større Deel af Landet, at lægge den noget mere midt ind i Landet. Dette Hensyn gjorde, at man paa det Nødtigste undersøgte alle Midtlinierne af Landet, og man kom da derved til det Resul- tat, at den i den nævnte Retning heldigste Linie i Vendsyssel vilde være en, som udgik fra Nørresundby og gjorde en temmelig høi Bue opad imod Hjørring, og derefter gik til Frederikshavn, men man erklærede derhos samtidigt, at det Terrain, hvorigennem denne Bane skulde gaae, var saa upraktikabelt, og at Anlægget der vilde være forbundet med saa usforholdsmæssige Omkostninger, at man strax burde opgibe Tanken om at lægge Banen der. Man henvendte derpaa sin Opmærksomhed paa en Linie lige til Hjørring og derfra til Fre- derikshavn. Jeg skal tillade mig, med den høitærede Formands Tilladelse, at anføre et Par Uttringer, som vise, paa hvilken Maade de omtalte Ingenieurer have betragtet denne Linie. De sige om den: „Vilde man benytte Linien over Vogn, saa blev man nød- saget til at fortsætte den omtrent i Retning af